

Σκέψεις ενόψει της «ενωτικής συνόδου» σχισματικών

Τις σκέψεις του ενόψει της ούτως λεγομένης ενωτικής συνόδου μιας νέας στην εκκλησιαστικής οντότητας, η οποία συγκροτείται στην Ουκρανία από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως σε παράβαση των ιερών κανόνων και βουλήσεως των πιστών της κανονικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας, κατέθεσε ο Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας.

«Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομήσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν; ἵνα μήποτε, θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύσαντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτῷ ἐμπαίζειν, λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι; ἢ τίς βασιλεύς, πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ πρῶτον καθίσας βουλευέται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ’ αὐτόν; Εἰ δὲ μήγε, ἔτι πόρρω αὐτοῦ ὄντος πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην» (Λουκ. 14.28–32).

Φαίνεται, πως ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος, αφού σχεδίασε τον πύργο της «ενωτικής συνόδου», δεν υπολόγισε τους κινδύνους, οι οποίοι συνδέονται με αυτή την τυχοθηρία. Με το ποντάρισμα σε σχισματικούς, τους οποίους αναγνώρισε και με τους οποίους ταυτίσθηκε, έκανε εκατομμύρια πιστούς της κανονικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ουκρανίας να αποστρέφονται τόσο αυτόν, όσο και το σχέδιό του. Η «ενωτική σύνοδος» συγκαλείται με βάση τους σχισματικούς, μα ποιούς δύναται να ενώσει, εφόσον και μεταξύ τους αδυνατούν να τα βρίσκουν αυτές οι οντότητες;

Φαίνεται, πως και ο Πρόεδρος της Ουκρανίας Π. Ποροσένκο, αφού κήρυξε τον πόλεμο κατά της κανονικής Ορθοδοξίας στην Ουκρανία, υπολόγισε κακώς τις σχετικές δαπάνες και τους κινδύνους. Θέλει τον στρατό εκατομμυρίων Ορθοδόξων πιστών, των συσπειρωμένων κάτω από την περιβεβλημένη με κύρος καθοδήγηση του Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Ονουφρίου, να αντιμετωπίσει τα συντάγματα των σχισματικών, τα οποία κατά το ήμισυ, τουλάχιστον, υστερούν αριθμητικά έναντι αυτού. Είναι δυνατόν, αυτά τα συντάγματα, τα στερημένα ενός κοινού ηγέτη, διχασμένα και διαιρεμένα, να κερδίσουν ένα πόλεμο, τον οποίο ο Πρόεδρος κήρυξε έναντι σημαντικής μερίδος του δικού του λαού.

Εκείνα, τα οποία θα έπρεπε να κάνουν τόσο ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος, όσο και ο Πρόεδρος της Ουκρανίας, ήταν να καθίσουν και να συμβουλευθούν τους αρμόδιους εμπειρογνώμονες. Ίσως δεν είναι αργά ακόμη να διακόψουν την οικοδόμηση του πύργου, προκειμένου να μην αποτελέσουν αντικείμενο εμπαιγμού; Μήπως δεν είναι αργά ακόμη να απορρίψουν την ιδέα μιας «ενωτικής συνόδου», η οποία εκ των προτέρων είναι καταδικασμένη σε αποτυχία, προκειμένου να μην γελάει μαζί τους ο κόσμος ολόκληρος;

Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που η υπόσχεση εκχωρήσεως του αυτοκεφάλου δεν δόθηκε ως ανταπόκριση στα αιτήματα των Ορθοδόξων πιστών, αλλά κατά της απεριφράστως εκπεφρασμένης βουλήσεώς τους. Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία που το αυτοκέφαλο επιβάλλεται με την ωμή βία, με τη χρήση απαραδέκτων για τον πολιτισμένο κόσμο μεθόδων ασκήσεως επιρροής και πίεσεως. Οι κληρικοί καλούνται μαζικά για ανακρίσεις από τις μυστικές υπηρεσίες, οι Αρχιερείς δέχονται ταπεινωτικές έρευνες κατ'οίκον, οι μεγαλύτερες Ιερές Μονές απειλούνται με αφαίρεση περιουσιών

και εκδίωξη μοναχών στους δρόμους.

Τον Οκτώβριο ακόμη ο Κωνσταντινουπόλεως απέστειλε στον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Κιέβο ένα Γράμμα, το οποίο χαρακτηρίζεται για μια άνευ προηγουμένου αυθάδεια. Η ουσία του έγκειται στο εξής: μόνο «κατ'οίκονομίαν» Σας προσφωνούμε Μητροπολίτη Κιέβου, ενώ στην πραγματικότητα κηρύξαμε τη διάλυση της Εκκλησίας Σας για να συγκροτήσουμε μια νέα. Σεις καλείσθε στην «ενωτική σύνοδο» και δικαιούσθε ακόμη να βάλετε την υποψηφιότητά Σας για αρχηγό της νέας οντότητας.

Κλήσεις στην «ενωτική σύνοδο» με υπογραφή του Πατριάρχη Βαρθολομαίου εγχιρεύονται στους Αρχιερείς της κανονικής Εκκλησίας μέσω εκπροσώπων των κοσμικών αρχών. Ευνόητο είναι, ότι ολόκληρη η Ιεραρχία της Εκκλησίας της Ουκρανίας αγανακτισμένη απέρριψε αυτή «την πρόσκληση σε εκτέλεση», διότι υιοθέτησε ομοφώνως την απόφαση να απέχει της εκδηλώσεως, η οποία αποβλέπει στην ανατροπή της κανονικής τάξεως και τη νομιμοποίηση του σχίσματος.

Τον Ιανουάριο 2016 ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος μπροστά στους Προκαθημένους και εκπροσώπους όλων των Ορθοδόξων κατά τόπους Εκκλησιών αποτεινόμενος προς τον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Ονούφριο τον προσφώνησε ως εξής: «Καλωσορίζομεν τὸν Μητροπολίτην Κιέβου κ. Ονούφριον, τὸν ὁποῖον ὅλοι ἐδῶ οἱ παρόντες ἀναγνωρίζομεν ὡς τὴν μόνην κανονικὴν κεφαλὴν τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν εἰς τὴν Οὐκρανίαν, βεβαίως μετὰ τῶν ὑπὸ αὐτὸν ἄλλων ἁγίων ἀρχιερέων». Και ιδού ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος αυτοανακηρύχθηκε αρχηγός των Ορθοδόξων στην Ουκρανία και απέστειλε εκπρόσωπό του στο Κιέβο, προκειμένου να αναλάβει αυτός τη συγκρότηση μιας νέας εκκλησιαστικής οντότητας.

Πολλά γράφονται αυτή τη στιγμή στον Ουκρανικό Τύπο για την μελλοντική υπόσταση αυτής της οντότητας. Παρ'όλες τις προσδοκίες του Προέδρου Ποροσένκο ούτε εθνική θα είναι, αλλά ούτε και αυτοκέφαλος. Ο Καταστατικός Χάρτης αυτής της οντότητας δεν καταρτίσθηκε στο Κιέβο, αλλά στην Κωνσταντινούπολη και έτοιμο ενεχειρίσθη στον εκπρόσωπο του Γραφείου του Προέδρου της Ουκρανίας. Ο Καταστατικός Χάρτης αναφέρει ότι η υπό σύσταση «Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν Οὐκρανίᾳ» δεν θα δικαιούται να ιδρύει ενορίες εκτός Ουκρανίας, ούτε θα έχει αρμοδιότητα αγιοκατατάξεων, αλλά θα οφείλει να υποβάλει αιτήματα στην Κωνσταντινούπολη, όπου και θα λαμβάνονται αποφάσεις. Το Άγιο Μύρο επίσης θα λαμβάνει από την Πόλη. Οποιοσδήποτε Ιεράρχης, ο οποίος είναι δυσαρεστημένος με την απόφαση της εκκλησιαστικής αυτού αρχής, θα μπορέσει να ασκήσει προσφυγή εγκλήτου στον Κωνσταντινουπόλεως, και η τύχη του θα κρίνεται στην Κωνσταντινούπολη και όχι στο Κιέβο.

Η τυχοθηρία με τη συγκρότηση της «αυτοκεφάλου εκκλησίας» στην Ουκρανία, παρά τη βούληση της πλειοψηφίας Ορθοδόξων πιστών της χώρας, είναι καταδικασμένη σε αποτυχία. Αυτό καθίσταται ολοφάνερο σε κάθε μη εμπλεκόμενο παρατηρητή.

Θα αναρωτηθεί κανείς, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, προτού εμπλακεί σε όλη αυτή την ιστορία, μήπως δεν συμβουλευθήκε κανένα; Βεβαίως και συμβουλευθήκε, αλλά τους «εμπειρογνώμονες» από το δικό του περιβάλλον, οι οποίοι τον έπεισαν ότι στην κανονική Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας πολλοί θιασώτες του αυτοκεφάλου υπάρχουν, οι οποίοι όλοι θα συμμετάσχουν στην «ενωτική σύνοδο»: αναφέρθηκαν διάφοροι αριθμοί από 10 έως 25 και πλέον ακόμη Αρχιερείς. Φαντάσθηκαν εκατομμύρια πιστοί, οι πεινῶντες και διψῶντες τον ἕκ της Κωνσταντινουπόλεως Τόμο. Προβλήθηκαν ψευδή στατιστικά στοιχεία με μειωμένο τον αριθμό των οπαδῶν της κανονικής Εκκλησίας και αυξημένο εκείνο των σχισματικῶν παραφυάδων. Πειθόταν ότι μόλις θα ἤρπετο το επιτίμιο στους σχισματικούς, αμέσως θα ἐνετάσσοντο στην κοινωνία με την κανονική Εκκλησία.

Παραπείσθηκε από τους αναρμόδιους συμβούλους ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, οι οποίοι του

παρίσταναν μια ψευδή εικόνα των γενομένων στην Ουκρανία. Αλήθεια, υπήρχαν και όσοι τον ενημέρωσαν για την πραγματική κατάσταση και προειδοποίησαν για τις δεινές επιπτώσεις της γραμμής, την οποία επέλεξε. Με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο μίλησαν και ο Πατριάρχης Κύριλλος, και οι Προκαθήμενοι άλλων κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών. Δυστυχώς, ήταν αδιάφορος σε όλες τις προειδοποιήσεις. Σήμερα, λοιπόν, θερίζει τους πικρούς καρπούς της ανεπιθυμίας του να προσέχει τη φωνή της οικουμενικής Ορθοδοξίας.

Ουδεμία τοπική Εκκλησία στήριξε τις ενέργειες του Κωνσταντινουπόλεως στην Ουκρανική κατεύθυνση. Μήπως δεν είναι μια εύγλωττη απόδειξη εκείνου του κύρους, του οποίου απολαμβάνει εντός της οικουμενικής Ορθοδοξίας σήμερα ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως; Έχει υπονομευθεί ανεπιστρεπτί το κύρος του, διότι εκείνος, ο οποίος καλείτο να ενώνει την Εκκλησία, την δίσχισε. Εκείνος, τον οποίο θεωρούσαν ως πρώτο μεταξύ ίσων, κήρυξε τον εαυτό του πρώτον άνευ ίσων, μη έχοντα ανάγκη από την υποστήριξη των λοιπών Εκκλησιών.

Αντί να στείλει κλήσεις σε «ενωτική σύνοδο» στους Αρχιερείς τη Ουκρανικής Εκκλησίας, παρακάμπτοντας τον κανονικό τους Προκαθήμενο, ο Κωνσταντινουπόλεως έπρεπε να στείλει «μια πρεσβεία να ζητήσει ειρήνη» στην Ουκρανία: να ζητήσει συγνώμη από τον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Ονούφριο, να ζητήσει συγνώμη από τους εκατομμύρια πιστούς για τον πόνο, τον οποίο τους είχε προκαλέσει και να απέχει των περαιτέρω ενεργειών στην Ουκρανική κατεύθυνση. Ενώ ο Πρόεδρος της Ουκρανίας θα έπρεπε να παύσει να ασχολείται με ξένες υποθέσεις. Οι Ορθόδοξοι πιστοί της Ουκρανίας ας κρίνουν μόνοι τους την τύχη τους, χωρίς πίεση και βία από τις κοσμικές αρχές.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/46870/>